

דֹא. סִיחָרָא אָמְרָה (שיר השירים א) אִיכָה תְרַעָה. שְׁמֵשָׂא
 אָמְרָה (ש) אִיכָה תְרַבִּיץ בְּצִהְרִים. שְׁרָגָא זְעִירָא
 אִיכְדִין צִהִיר בְּצִהְרִים. (ש) שְׁלָמָה אֶהִיָה כְעוֹטְמָה
 אִיכְדִין בְּכַסּוֹפָא. כְּדִין אֲזַעֲרֵת גְּרָמָה לְמַחְוֵי רִישָׁא
 לְתַתָּאי. דְּכִתִּיב עָאִי לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֹּאן. אָמַר לָהּ
 קְדִישָׁא כְרוּךְ הוּא, זִילִי וְאַזְעִירִי גְרָמְךָ.

וּמִתְפָּן לִית לָהּ נְהוּרָא בַר מְשִׁמְשָׂא. דְּבְקִדְמִיתָא
 הוּוּ יִתְבִי כְחֵדָא בְּשִׁקּוּלָא. לְבַתָּר אֲזַעֲרֵת
 גְּרָמָה בְּכָל אַנּוּן דְּרַגִּין דִּילָהּ, אָפּ עַל גַּב דְּאִיְהִי
 רִישָׁא עָלְיָהּ. דְּהָא לִית אֶתְתָּא בְּרַבּוּיָא בַר בְּבַעֲלָהּ
 כְּחֵדָא. אֶת הַמָּאֹר הַגָּדוֹל יְהוּ"ה. וְאֶת הַמָּאֹר הַקָּטָן
 אֱלֹהִים סוּף כָּל דְּרַגִּין סוּפָא דְּמַחְשָׁבָה. בְּקִדְמִיתָא
 אֶתְרִשִׁים אִיהוּ לְעֵילָא בְּאַתְוֹן דְּשָׂמָא קְדִישָׁא, אֶת
 רַבִּיעָא דִּילָהּ. וּלְבַתָּר אֲזַעֲרֵת גְּרָמָה לְאַתְקָרִי

לשון הקודש

שְׁבַת־תְּחִלָּה הָיוּ יוֹשְׁבִים בְּאֶחָד שְׁקוּלִים,
 אַחַר כֵּן הִקְטִינָה אֶת עֲצָמָהּ בְּכָל אוֹתָם
 דְּרַגּוֹת שְׁלָהּ, אָפּ עַל גַּב שְׁהִיא רֹאשׁ
 עֲלֵיהֶם, שְׁהִי אֵין אִשָּׁה בְּגִדְלוֹת רַק עִם
 בַּעֲלָהּ בְּאֶחָד. אֶת הַמָּאֹר הַגָּדוֹל – יְהוּ"ה.
 וְאֶת הַמָּאֹר הַקָּטָן – אֱלֹהִים, סוּף כָּל
 הַדְּרַגּוֹת, סוּף הַמַּחְשָׁבָה. בְּהַתְּחִלָּה נִרְשָׁם
 הוּא לְמַעֲלָה בְּאוֹתוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ

אִיכָה תְרַעָה. הַשֵּׁשׁ אָמְרָה (ש) אִיכָה
 תְרַבִּיץ בְּצִהְרִים. גַּר קָטָן אִיךְ מֵאִיר
 בְּצִהְרִים? (ש) שְׁלָמָה אֶהִיָה כְעוֹטְמָה, אִיךְ
 אֶהִיָה בְבוֹשָׁה? אִזּוּ הִקְטִינָה עֲצָמָהּ לְהִיֹּת
 רֹאשׁ לְתַתְּוֹנִים, שְׁכַתּוּב עָאִי לָךְ בְּעַקְבֵי
 הַצֹּאן. אָמַר לָהּ הַקְּדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא, לְכִי
 וְהִקְטִינִי אֶת עֲצָמְךָ.
 וּמִשָּׁם אֵין לָהּ אוֹר, רַק מֵהַשֵּׁשׁ.

בְּשֵׁמָא דְאֱלֹהִים.

וְעַם כָּל דָּא סִלְקָא לְכָל סְטָרִין לְעִיל בְּאֵת ה' בְּחִבּוּרָא דְאֵתוּוֹן דִּשְׁמָא קְדִישָׁא. לְבָתַר אֲתַפְּשִׁטוּ דְרַגִּין מִסְטָרָא דָּא וּמִסְטָרָא דָּא. דְרַגִּין דְאֲתַפְּשִׁטוּ מִסְטָרָא דְלְעִיל (דְלֵעֵלָא) אֶקְרוּן מְמַשְׁלֵת הַיּוֹם. דְרַגִּין דְאֲתַפְּשִׁטוּן מִסְטָרָא דְתַתָּא (דְלַתַּתָּא) אֶקְרוּן מְמַשְׁלֵת הַלַּיְלָה. וְאֵת הַכּוֹכְבִים שְׂאֵר חִילִין (חִילִין) וּמִשְׁרִיין דְלִית לֹון חוּשְׁבְּנָא דְכְלָהוּ תְלִיין בְּחַהּוּא רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם חֵי הָעוֹלָמִים. דְכְתִיב וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם. לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ. דָּא אָרֶץ עֲלָאָה לְתַתָּא כְּדוֹנְמָא דָּא חֵי הָעוֹלָמִים. וְדָא לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ דָּא אָרֶץ תַּתָּא כְּדוֹנְמָא דְלְעִיל.

מַלְכוּתָא דְדוּד. אֲתַתְּקֵן בְּיוֹמָא דָּא (וְדָא הוּא) רִגְלָא

לשון הקודש

והמתנות שאין להם חשבון, שכלם תלויים באותו רקיע השמים חי העולמים, שכתוב ויתן אותם אלהים ברקיע השמים. להאיר על הארץ - זו ארץ העליונה למטה, כדגמא זו חי העולמים. וזה להאיר על הארץ, זו ארץ התחתונה כדגמא שלמעלה.

מַלְכוּת דְדוּד הַתְּתַקְנָה בְּיוֹם זֶה וְזֶה הוּא רִגְל וְתַמִּיכָה רְבִיעִית שֶׁל הַפֶּסַח,

האות הרביעית שלו, ואחר כך הקטינה עצמה להקרא בשם של אלהים.

וְעַם כָּל זֶה עוֹלָה לְכָל הַצְּדָדִים לְמַעְלָה בְּאֵת ה' בְּחִבּוּר הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ. אַחַר כֵּן הִתְפַּשְׁטוּ דְרַגּוֹת מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה. הַדְּרַגּוֹת שֶׁהִתְפַּשְׁטוּ מִצַּד שְׁלֹמֶעֱלָה נִקְרְאוּ מְמַשְׁלֵת הַיּוֹם, וְדְרַגּוֹת שֶׁהִתְפַּשְׁטוּ מִצַּד שְׁלֹמֶטָה נִקְרְאוּ מְמַשְׁלֵת הַלַּיְלָה. וְאֵת הַכּוֹכְבִים - שְׂאֵר הַצְּבָאוֹת

וּסְמַכָּא רְבִיעָא דְכוּרְסִיָּא, אֶתְתַּקְנוּ אֶתְוּוֹן וְאֶתִישְׁרוּ
עַל דְּוִכְתִּייהוּ. וְעַם כָּל דָּא, עַד יוֹם שְׁתִּיתָא
דְּאֶתְתַּקְנוּ דִּיּוֹקְנָא דְאָדָם תְּקוּנָא כְּדָקָא יְאוּת לָא
אֶתִישְׁב בְּדוּכְתִיָּה. וְכִדִּין אֶתְתַּקְנוּ כּוּרְסִיָּא עֲלָאָה
וְכוּרְסִיָּא תַּתָּאָה. וְעֲלָמִין כְּלָהוּ אֶתִישְׁבוּ בְּדוּכְתִיָּהוּ.
וְאֶתְוּוֹן כְּלָהוּ אֶתְתַּקְנוּ (דף כ ע"ב) עַל גְּלַגְלֵי בְּפִשְׁטוֹ
דְּמוֹפְסִירָא דְקוּטְרָא.

וְיֹמָא רְבִיעָא אִיהוּ יוֹמָא מָאִים מְבוּנִים כְּמָה
דְּאֶתְ אָמַר (תהלים קיח) אֶבְנֵן מָאִסוּ הַבּוֹנִים. הָדָא
הוּא דְכְתִיב, (שיר השירים א) בְּנֵי אִמִּי נְחָרוּ בִּי. דְּהָא נְחָרָא
דָּא אֶזְעִירַת גְּרָמָה וְנְהִירוּ דִּילָהּ. וְקְלִיפִין אֶתְקְנוּ עַל
דְּוִכְתִּיָּהוּ. כָּל אֲנוּן נְחָרִין דְּנְחָרָן כְּלָהוּ תְלִיין בְּתַאי
רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְאֶתְקְנָא בְּהוּ כּוּרְסִיָּא דְדוּד.

לשון הקודש

וְיֹם רְבִיעִי הוּא יוֹם מָאִים מְבוּנִים, כְּמוֹ
שְׁנַאֲמַר (תהלים קיח) אֶבְנֵן מָאִסוּ הַבּוֹנִים. וְהוּ
שְׁכַתוּב (שיר א) בְּנֵי אִמִּי נְחָרוּ בִּי. שְׁהִירִי
אוּרָה זֶה הַקְטִינָה עֲצָמָה וְהָאוּר שְׁלָהּ,
וְהַקְלָפוֹת נִתְקְנוּ עַל מְקוּמָם. כָּל אוֹתָם
הַמְאוּרוֹת שְׁמֵאִירִים, כָּלֵם תְּלוּיִים
בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם הֵזֶה לְהִתְקִין בְּהֵם כְּפִסָּא
דְּנֹד (מלכות).
הַתְתַּקְנוּ הָאוֹתִיּוֹת וְהִתִּישְׁרוּ עַל מְקוּמָן.
וְעַם כָּל זֶה, עַד הַיּוֹם הַשְּׁשִׁי
שֶׁהִתְתַּקְנָה דְמוּת הָאָדָם תְּקוּן כְּרָאוּי,
לֹא הִתִּישְׁב בְּמְקוּמוֹ, וְאִזּוּ הִתְתַּקְּנוּ כְּפִסָּא
עֲלִיּוֹן וְכִפְסָא תַּתְּחוּן, וְהַעוֹלָמוֹת כָּלֵם
הִתִּישְׁבוּ בְּמְקוּמָם, וְכָל הָאוֹתִיּוֹת
הִתְתַּקְּנוּ עַל גְּלַגְלֵיהֶם בְּהַתְּפַשְּׁטוֹת שֶׁל
תְּפִיסַת הַקְּשֶׁר.

אֱלֹיִן נְהוּרִין מְצִיִּירֵן צִיּוּרָא דְלִתְתָא לְאַתְקַנָּא צִיּוּרָא
 דְּכִלְהוּ דְאַנוּן בְּכִלְלָא דְאָדָם צִיּוּרָא פְּנִימָאָה.
 דְּכָל צִיּוּרָא פְּנִימָאָה אֶקְרִי הָכִי. וּמַהֲכָא כָּל צִיּוּרָא
 דְּאַתְפְּלִיל בְּאַתְפִּשְׁטוּ דָּא אֶקְרִי אָדָם. הָדָא הוּא
 דְּכַתִּיב, (יחזקאל לד) אָדָם אַתֶּם. אַתֶּם קְרוּיִן אָדָם וְלֹא
 שְׂאָר עַמּוּן עוֹבְדֵי עַבּוּדַת פּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת.

וְכָל רוּחָא אֶקְרִי אָדָם. רוּחָא דְסֵטֶר קְדִישָׁא גּוּפָא
 דִּילִיָּה לְבוּשָׁא (דְאָדָם) אִיהוּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (איוב
 ט) עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישֵׁנִי וְגו' בְּשָׂרָא דְאָדָם לְבוּשָׁא אִיהוּ.
 וּבְכָל אֲתֵר כְּתִיב בְּשָׂר אָדָם, אָדָם לְגוּ. בְּשָׂר לְבוּשָׁא
 דְאָדָם גּוּפָא דִּילִיָּה. טְסִירִין דְלִתְתָא דְאַתְהֶתְדָּ
 בְּהִתּוּכָא דְרוּחָא דָּא. אֶצְטִיִּירוּ מִנִּיהּ צִיּוּרִין דְאַתְלַבְּשָׁן
 בְּלְבוּשָׁא אַחְרָא. כְּגוֹן צִיּוּרָא דְבְּעִירֵי דְכֵיּוּן (דְּבָרִים יד)
 שׁוֹר שֵׁה כְּשָׂבִים וְשֵׁה עֵזִים אֵיל וְצִבִי וַיַּחְמוֹר וְגו'.

לשון הקודש

קִדְשָׁה גּוּפוּ הוּא לְבוּשׁ וְשַׁל אָדָם, וְעַל זֶה
 כְּתוּב (איוב ט) עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישֵׁנִי וְגו'.
 בְּשָׂר שַׁל אָדָם הוּא לְבוּשׁ. וּבְכָל מְקוֹם
 כְּתוּב בְּשָׂר אָדָם, אָדָם לְפָנִים. בְּשָׂר,
 לְבוּשׁ הָאָדָם גּוּפוּ. רוּחוֹת שְׁלֻמְטָה
 שְׁנִתְכִים בְּהִתּוּד שַׁל רוּחַ זֶה הַצְּטִירוּ מִמֶּנּוּ
 צִיּוּרִים שְׁהִתְלַבְּשׁוּ בְּלְבוּשׁ אַחֵר, כְּמוֹ
 צִיּוּר שַׁל בְּהִמּוֹת טְהוּרוֹת, (דְּבָרִים יד) שׁוֹר

הַמְּאֻרּוֹת הִלְלוּ מְצִיִּירִים צִיּוּר שְׁלֻמְטָה
 לְהִתְקִין צִיּוּר שַׁל פְּלֶם שְׁהֶם בְּכִלְלֵ שַׁל
 אָדָם, צִיּוּר פְּנִימִי. שְׁכָל צִיּוּר פְּנִימִי נִקְרָא
 כְּדָ. וּמִכָּאן שְׁכָל צִיּוּר שְׁנִכְלָל
 בְּהִתְפִּשְׁטוֹת זֶה נִקְרָא אָדָם. זֶהוּ שְׁכֵתוּב
 (יחזקאל לד) אָדָם אַתֶּם, אַתֶּם קְרוּיִים אָדָם
 וְלֹא שְׂאָר עַמּוּם עַבּוּדִים.

וְכָל רוּחַ נִקְרָאת אָדָם. רוּחַ שַׁל צַד

אֲנֹנִי דְבַעֲיִין לְאַתְּכִלְלָא בְּלְבוּשָׁא דְאָדָם הֵהוּא רוּחָא
 פְּנִימָאָה דְאֲנֹנִי סְטָרִין (ס"א ציירין), סָלִיק בְּהֵהוּא שְׂמָא
 דְאַתְּקָרִי בָּהּ גּוּפָא דִילִיָּה לְבוּשָׁא דֵהֵהוּא שְׂמָא בְּשַׁר
 שׁוּר. שׁוּר אִיהוּ פְּנִימָאָה דֵהֵהוּא גּוּפָא. בְּשַׁר דִילִיָּה
 לְבוּשָׁא. וְכֵן כְּלָהוּ.

כְּגִוּוּנָא דָּא בְּסִטְרָא אַחֲרָא מְסַאָבָא, רוּחָא
 דְאַתְּפִשֵׁט בְּשַׁר עֵמִין עוֹבְדֵי עֲבוּדָת
 כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת נִפְקָא מִסִּטְרָא דְמְסַאָבֵנוּ לָאו אִיהוּ
 אָדָם. וּבְגִין כֵּן לָא סָלִיק בְּשְׂמָא דָּא. שְׂמָא דֵהֵהוּא
 רוּחָא טָמָא לָא סָלִיק בְּשְׂמָא דְאָדָם וְלִית בֵּיהּ
 חוּלְקָא. גּוּפָא דִילִיָּה לְבוּשָׁא דֵהֵהוּא טָמָא בְּשַׁר טָמָא
 יִטְמָא לְגוּ בְּשַׁר לְבוּשָׁא דִילִיָּה, בְּגִין כֵּן בְּעוֹד דְשָׂרֵי
 הֵהוּא רוּחָא בְּהֵהוּא גּוּפָא אַתְּקָרִי טָמָא. נִפְקָ רוּחָא
 מֵהֵהוּא לְבוּשָׁא לָאו אַקָרִי טָמָא וְלָא סָלִיק הֵהוּא

לשון הקודש

שְׁהִתְפַּשְׁטָה בְּשַׁר עֵמִים עוֹבְדֵי עֲבוּדָת
 יוֹצֵאת מִצַּד טָמָאָה שְׂאִינוּ אָדָם. וּמְשׁוּם
 כֵּן לָא עוֹלָה בְּשֵׁם זֶה. הַשֵּׁם שֶׁל אוֹתוֹ
 רוּחַ טָמָא לָא עוֹלָה בְּשֵׁם שֶׁל אָדָם וְאִין
 בּו חֵלְקִי. הַגּוּף שֶׁל לְבוּשׁ שֶׁל אוֹתוֹ טָמָא,
 בְּשַׁר טָמָא יִטְמָא לְתוֹךְ בְּשַׁר לְבוּשׁוֹ.
 מְשׁוּם כֵּן, בְּעוֹד שְׁשׁוּרָה אוֹתוֹ רוּחַ
 בְּאוֹתוֹ נוֹף נִקְרָא טָמָא. יוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹתוֹ

שֶׁה כְּבָשִׁים וְשֶׁה עֵינִים אֵיל וְעֵבִי וְיַחְמוּר
 וְגו'. אוֹתָם שְׂעָרִיכִים לְהַכְּלִל בְּלְבוּשׁ שֶׁל
 אָדָם, אוֹתוֹ רוּחַ פְּנִימִי שֶׁל אוֹתָם צְדָדִים
 וּס"א צִיּוּרִים עוֹלָה בְּאוֹתוֹ שֵׁם שְׁנַקְרָא בּו
 גּוּפוֹ לְבוּשׁ שֶׁל אוֹתוֹ שֵׁם בְּשַׁר שׁוּר. שׁוּר
 הוּא פְּנִימִי שֶׁל אוֹתוֹ נוֹף. הַבְּשָׁר שֶׁלּוֹ
 לְבוּשׁ, וְכֵן כְּלָם.

כִּמּוֹ זֶה בְּצַד הָאֲחֵר הַטָּמָא, רוּחַ

לבושא בשמא.

טְסִירִין לְתַתָּא דְאַתְהֶתֶד בְּהַתּוּכָא דְרוּחָא דָּא.
 אֲצִטִּירִין מֵיִה צִירִין דְאַתְלַבְּשֵׁן בְּלְבוּשָׁא
 אֲתָרָא כְּגוֹן צִירִי בְּעִירִי מְסָאֲבִי. וְאוֹרִייתָא פְתַח בְּהוּ
 (ויקרא יא) וְזֶה לָכֶם הַטָּמֵא. כְּגוֹן חֲזִיר וְעוֹפֵי וּבְעִירִי
 דְהֵהוּא סְטָרָא רוּחָא סָלִיק בְּהֵהוּא שְׂמָא גּוּפָא לְבוּשָׁא
 דִּילִיָּהּ. וְגוּפָא בְּשַׂר חֲזִיר אֲקָרִי. חֲזִיר לְגוּ בְּשַׂרָּא
 לְבוּשָׁא דִּילִיָּהּ. וּבְגִין כַּד אֵלִין תִּירִין סְטָרִין מִתְפָּרְשֵׁן.
 אֵלִין אֲתַכְּלִילוּ בְּרֹזָא דְאָדָם. וְאֵלִין אֲתַכְּלִילוּ בְּרֹזָא
 דְטָמֵא. כַּל זֵינָא אָזִיל לְזֵינִיָּה וְאַתְהֶדֶר לְזֵינִיָּה.

נְהוּרִין עֲלָאִין דְקָא מְנַתְרִין נְתִרִין בְּהֵהוּא רְקִיעַ
 הַשָּׁמַיִם וְכוּ' לְאַצִּטִּירָא לְתַתָּא צִירִין בְּדְקָא
 חֲזִי. דְכַתִּיב וַיִּתֵּן אֱלֹהִים בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם וְגו'.

לשון הקודש

והגוף נקרא בשר חזיר, חזיר לתוך בשר
 הלבוש שלו. ולכן שני הצדדים הללו
 נפרדים. אלה נכללו בסוד אדם, ואלה
 נכללו בסוד של טמא. כל מין הולך
 למינו וחוזר למינו.

המאורות העליונים שמאירים, מאירים
 באותו רקיע השמים וכו', לציר למטה
 ציורים פראוי, שפתיב ויתן אותם
 אלהים ברקיע השמים וכו' ולמשל ביים

הלבוש - לא נקרא טמא ולא עולה אותו
 לבוש בשם.

הרוחות למטה שנתכים בהתוך של
 רוח זו מצטירים ממנו ציורים
 שמתלבשים בלבוש אחר כמו ציורי
 בהמות טמאות, והתורה פתחה בהם
 (ויקרא יא) וזה לכם הטמא. כגון החזיר
 ועופות ובהמות של אותו הצד, רוח
 עולה באותו השם הגוף הלבוש שלו.

וְלִמְשׁוֹל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה. שְׁלֹטְנוֹ דְתַרְיֵין גְּהוּרֵין דְּאֵיהּוּ
שְׁלֹטְנוֹ כְּדָקָא חֲזִי.

מְאֹר גְּדוֹל שְׁלֹטְנוֹ בִּימְמָא. מְאֹר קָטָן שְׁלֹטְנוֹ
בְּלַיְלָא. וְרִזָּא דָּא מֵהֶבֶא שְׁלֹטְנוֹתָא דְדְכוּרָא
בִּימְמָא לְמִנְאָה (נִיָּא לְמַלְאָה) בֵּיתִיהּ דְּאַצְטְרִיךְ וְלֹאֲעֵלָא
בֵּיהּ טְרַפָּא וּמְזוּנָא. בֵּינָן דְּעָאל לַיְלָא וְנוֹקְבָא נְקִיט
כְּלָא לִית שׁוֹלְטְנוֹ דְּבֵיתָא בְּרַ בְּנוֹקְבָא, דְּהָא כְּדִין
שְׁלֹטְנוֹ דִּילָהּ (וְלֹא דְדְכוּרָא) דְּכַתִּיב, (מְשַׁלִּי לֹא) וְתַקַּם בְּעוֹד
לַיְלָה וְתַתַּן טְרַף לְבֵיתָהּ. הִיא וְלֹא הוּא. מְמַשְׁלֵת
הַיּוֹם דְּדְכוּרָא. מְמַשְׁלֵת הַלַּיְלָה דְּנוֹקְבָא.

(מְאֹר גְּדוֹל דָּא הוּא שְׁמַשָּׁא וְאִית בֵּיהּ תַרְיֵין עֶשְׂרַ פְתַחֲיָן. אִית בֵּיהּ תַרֵּי עֶשְׂרַ שְׁעֵתֵי.
וְשְׁמַשָּׁא שְׁלִיט עַל יוֹמָא. מְאֹר קָטָן אִית בֵּיהּ תַרֵּי עֶשְׂרַ פְתַחֲיָן וְדָא סִיחְרָא וְשְׁלֹטָא
עַל לַיְלָא. וְלַיְלָא אִית בֵּיהּ תַרֵּיסַר שְׁעֵתֵי. וְעַל דָּא בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיב יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.
שְׁמַשָּׁא וְתַרֵּיסַר פְתַחֲיָן אֶתְעַבְדִּין י"ג מְכִילֵן דְּרַחֲמֵי. לֵיל סִיחְרָא וְתַרֵּיסַר פְתַחֲיָן וְאֶתְעַבְדִּין

לשון הקודש

לא וְתַקַּם בְּעוֹד לַיְלָה וְתַתַּן טְרַף לְבֵיתָהּ.
הִיא וְלֹא הוּא. מְמַשְׁלֵת הַיּוֹם שֶׁל הַזְּכָר,
וּמְמַשְׁלֵת הַלַּיְלָה שֶׁל הַנְּקֵבָה.

וּמְאֹר גְּדוֹל זֶהוּ הַשְּׁמַשׁ, וְיֵשׁ בּוֹ שְׁנַיִם עֶשְׂרַ
פְתַחֲיָם, יֵשׁ בּוֹ שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שְׁעוֹת, וְשְׁמַשׁ שׁוֹלֵט
עַל הַיּוֹם. הַמְּאֹר הַקָּטָן יֵשׁ בּוֹ שְׁנַיִם עֶשְׂרַ
פְתַחֲיָם, וְזוֹ הַלְּבָנָה, וְשׁוֹלֵטַת עַל הַלַּיְלָה, וּבַלַּיְלָה
יֵשׁ שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שְׁעוֹת, וְעַל זֶה בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיב
ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד. הַשְּׁמַשׁ וְשְׁנַיִם עֶשְׂרַ פְתַחֲיָם

וּבַלַּיְלָה. שְׁלֹטָן שֶׁל שְׁנֵי אֹרוֹת אֵלּוּ זֶהוּ
שְׁלֹטָן כְּרִיאָוִי.

הַמְּאֹר הַגְּדוֹל שְׁלֹטְנוֹ בַּיּוֹם, מְאֹר קָטָן
שְׁלֹטְנוֹ בַּלַּיְלָה. וְסוּד זֶה, מְבָאֵן שְׁלֹטָן
הַזְּכָר בַּיּוֹם לְצוּוֹת וְנִיָּא לְמַלְאֵל לְבֵיתוֹ בְּכָל
מַה שְׁצָרִיךְ וְלְהַכְנִים בּוֹ טְרַף וּמְזוּן. בֵּינָן
שְׁנַכְנַם הַלַּיְלָה וְהַנְּקֵבָה לּוֹקַחַת הַכֶּלֶל, אִין
שְׁלֹטָן הַבַּיִת - רַק בְּנֻקְבָה, שְׁהֵרִי אִז
הַשְּׁלֹטָן שָׁלָה וְלֹא שֶׁל הַזְּכָר, שְׁכַתוּב (מְשַׁלִּי

י"ג ואת עבדו שמשא וסיהרא חר. ויום ולילה אחר. הקא הוא דכתיב ויהי ערב ויהי בקר
יום אחר ורזא דא לעילא). ואת הכוכבים. פיון דנוקבא פקודת
ביתא ואתפניסת לבעלה לית שולטנו לביתא אלא
לעולמתן דאשתארן בביתא לאתקנא כל תקוני
ביתא. ובתר אתהדר ביתא לשלטנו דדכורא ביממא
כלא בדקא חזי:

ויעש אלהים את שני המאורות. דא מאור ודא
מאור. בגין כך אנון נהורין דסלקו לעילא
אקרון מאורי אור. ואנון נהורין דנחתו לתתא אקרון
מאורי אש דאנון דרגין לתתא ושלטי כל יומי
דחול. ועל דא בד גפיק שפתא מברכין על שרגא
דהא אתיהיב לון רשו לשלטאה. אצבעאן דבר נש
אנון סתרא דדרגין ורזין דלעילא, ואית בהו פנימאין

לשון הקודש

ויעש אלהים את שני המארות. זה מאור
וזה מאור. משום כך אותם מאורות
שעולים למעלה נקראים מאורי אור,
ואותם מאורות שירדו למטה נקראים
מאורי אש, שהם דרגות למטה ושולטים
כל ימי החל. ועל כן, כשהשבת יוצאת,
מברכים על גר, שהרי נתנה להם רשות
לשלט. האצבעות של בן אדם הם סתר
של דרגות וסודות שלמעלה, ויש בהם
פנימיים ואחוריים. אחוריים הם לחוג,

נעשים שלש עשרה מדות הרחמים. ליל הלכנה
ושנים עשר פתחים ונעשו שלשה עשר. ונעשו
השמש והלכנה אחר, ויום ולילה אחר. והו
שבתוב ויהי ערב ויהי בקר יום אחר, וסוד זה
למעלה. ואת הכוכבים - פיון שהנקבה
פוקדת את הבית ומתפנסת לבעלה, אין
שלטון לבית אלא רק לעלמות שנשארו
בבית להתקין כל תקוני הבית, ואחר כך
חוזר הבית לשלטון הזכר ביום, והכל
כראוי.

וְאַחֲזֵרִים. אַחֲזֵרִים אֲנִי לְבַר וְאֲנִי רָמִז לְטוֹפְרִין
 דְּאַצְבָּעֵן. וּבְגִין כִּךְ אֵית (דף כא ע"א) רִשׁוֹ לְאַסְתָּפְלָא
 בְּטוֹפְרִין בְּמוֹצְאֵי שַׁבַּת דְּהָא נְהָרִין מִהֵהוּא שְׂרָגָא
 וְנְהָרִין מִהֵהוּא אִשׁ לְשִׁלְטָא.

אֵלִין אֶתְחַזְיִין. אַצְבָּעָן לְגוֹ לָא אֵית רִשׁוֹ
 לְאַתְחַזְיִיא בְּהֵהוּא שְׂרָגָא דְּהָא מְלַעֲיָלָא נְהָרִין
 וְאַקְרוּן פָּנִים פְּנִימָאִין. וְרוּא דָּא וְרֵאִית אֶת אַחֲזֵרִי
 וּפְנֵי לָא יִרְאוּ. דְּלָא יִסְתַּפֵּל בַּר נָשׁ בְּמוֹצְאֵי שַׁבַּת
 בְּאַצְבָּעֵן לְגוֹ בְּשַׁעְתָּא דְּאָמַר בּוֹרָא מְאֹרֵי הָאִשׁ.
 וְרֵאִית אֶת אַחֲזֵרִי אֵלִין פָּנִים דְּלְבַר דְּאַתְרִמִּיזוּ
 בְּטוֹפְרִי. (ש) וּפְנֵי לָא יִרְאוּ אֵלִין אַצְבָּעָן לְגוֹ. אֵלִין
 שְׁלִטִי בְּשַׁבְתָּא וְאֵלִין שְׁלִטִי בַחֹל.

וּבִיּוֹמָא דְּשַׁבְתָּא קִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא שְׁלִיט בְּלַחֲזוּדֵי
 בְּאֲנִין פָּנִים פְּנִימָאִין עַל בְּרִסֵי (ה) יְקָרִיָּה

 לשון הקודש

לא יראו. שלא יסתפל בן אדם במוצאי
 שבת באצבעות לפנים בשעה שאומר
 בורא מאורי האש. וראית את אחורי –
 אלו פנים של בחוץ שגרמזו באצבענים.
 (ש) ופני לא יראו – אלו האצבעות
 לפנים. אלה שולטים בשבת, ואלה
 שולטים בחל.

וביום השבת הקדוש ברוך הוא שולט

והם רמז לעצמי האצבעות. ולכן יש
 רשות להסתפל באצבענים במוצאי שבת,
 שהרי מאירים מאותו הנר ומאירים
 מאותה אש לשלם.

אלה נראים. אצבעות של בפנים אין
 רשות להראות באותו נר, שהרי
 מלמעלה מאירים ונקראים פנים
 פנימיות. וזה סוד וראית את אחורי ופני

וּבְלִהוּ אֶתְכִלְיָן בֵּיהּ וְשִׁלְטְנוֹתָא דִּילֵיהּ אִיהוּ. וּבְגִין
כִּד אַחֲסִין גַּיְיחָא לְכָל עַלְמִין. וְיִרְתִּין יְרוֹתָא דִּיוֹמָא
דָּא עֲמָא קְדִישָׁא דְאַקְרוּן עֲמָא חַד בְּאַרְעָא. מְאוּרֵי
אוּר מְסִטְרָא דִּימִינָא דְאִיהוּ אוּר קְדַמָּא דְהָהּ
בִּיוֹמָא קְדַמָּא. דְבִיוֹמָא דְשַׁבְּתָא נְהָרִין אֲנִין מְאוּרֵי
אוּר בְּלַחֲזֵייהוּ וְשִׁלְטִין. וּמִנֵּייהוּ נְהָרִין בְּלַחֲזֵי לְתַתָּא.

וְכִד נָפִיק שַׁבְּתָא גְּבִיזִין (אָנִין) מְאוּרֵי אוּר דְּלָא
אֶתְגַּלְיִין. וּמְאוּרֵי הָאֵשׁ שִׁלְטִין כָּל חַד וְחַד עַל
דְּוִכְתֵּיהוּ. אִימְתֵי שִׁלְטִין בְּמוֹצָאי שַׁבְּתָא עַד מַעְלֵי
יוֹמָא דְשַׁבְּתָא. וְעַל דָּא אֲצַטְרִיכוּ לְאַתְנַהֲרָא מִהֵהוּ
שְׂרָגָא בְּמוֹצָאי שַׁבְּתָא.

וְהַחֲיוֹת רְצוּא וְשׁוּב. דְּלָא יָכִיל עֵינָא לְמִשְׁלַט בְּהוּ
בְּגִין דְּאֲנִין רְצוּא וְשׁוּב. חֲיוֹת דְּאֶתְגַּלְיִין
אֲנִין דְּהֵהוּ אֹפֶן קָאִים בְּגִנוּיֵיהוּ, וּמָאן אִיהוּ דָּא

לשון הקודש

מאירים כלם למטה.
וּכְשִׁינֵצְצַת שַׁבְּתָא, נְגַזְזִים וְאִתְּמַן מְאוּרֵי
אוּר שְׁלָא מִתְגַּלִּים, וּמְאוּרֵי הָאֵשׁ
שׁוֹלְטִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד עַל מְקוֹמָם. מִתֵּי
שׁוֹלְטִים בְּמוֹצָאי שַׁבְּתָא? עַד עֶרֶב יוֹם
הַשַּׁבָּת. וְעַל זֶה צְרִיכִים לְהֵיוֹת מוֹאֲרִים
מְאוּרֵי הַנֵּר בְּמוֹצָאי שַׁבְּתָא.
וְהַחֲיוֹת רְצוּא וְשׁוּב, שְׁלָא יִכְוֹלָה הָעֵין

לְבַדּוּ בְּאוֹתָם פְּנִימִים עַל כִּפְסֵי
כְּבוֹדוֹ, וּכְלָם נְכַלְלִים בּוּ וְהַשְׁלִטוֹן הוּא
שְׁלוֹ. וְלִכְּן מוֹרִישׁ מְנוּחָה לְכָל הָעוֹלָמוֹת,
וְיִוְרְשִׁים יְרֻשָּׁה זֹו הָעַם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה
שְׁנִקְרָאִים עִם אֶחָד בְּאַרְיָן. מְאוּרֵי אוּר
מְצַד הַיָּמִין שְׁהוּא אוּר רֵאשׁוֹן שְׁהֵיָהּ בְּיוֹם
הָרֵאשׁוֹן. שְׁפִיּוֹם הַשַּׁבָּת מְאִירִים אוֹתָם
מְאוּרֵי אוּר בְּלִבְדָם וְשׁוֹלְטִים, וּמֵהֵם

מטטרון דַּאִיהוּ רַב וַיְקִיר מִשְׁאֵר אֱלִין (נ"א תיילין),
 וְעֲלָאָה חֲמִשׁ מְאָה פְּרָסִי. חֵיוֹת דְּמַטְמָרָן אַנּוּן (רבישָׁאן)
 תַּחֲוֹת תִּרְיָן אַתְוּוֹן עֲלָאִין דְּאֵתְכַסְיִין. י"ה אַתְוּוֹן
 שְׁלִיטִין עַל ו"ה. אֱלִין רְתִיבָא לְאֱלִין. וְהַהוּא טְמִירָא
 לְכָל טְמִירִין דְּלֹא אֶתְיַדַּע כְּלָל שְׁלִיט עַל כְּלָא וְרַכִּיב
 עַל כְּלָא. חֵיוֹת דְּאֵתְנַגְלִיין אַנּוּן לְתַתָּא תַּחֲוֹת אֱלִין
 עֲלָאִין דְּמַטְמָרָן, וְאֵתְנַהֲרָן מִנְיָהוּ, וְנַטְלִין בְּגִינְיָהוּ.

חֵיוֹת עֲלָאִין כְּלָהוּ כְּלִילָן בְּרַקִּיעַ הַשְּׁמַיִם. וְעֲלִיָּהוּ
 כְּתִיב יְהִי מְאֹרֹת בְּרַקִּיעַ הַשְּׁמַיִם וְהָיוּ
 לְמְאֹרֹת בְּרַקִּיעַ הַשְּׁמַיִם. כְּלָהוּ תִלְיִין בְּהַהוּא רַקִּיעַ
 הַשְּׁמַיִם. רַקִּיעַ שְׁעַל גַּבֵּי הַחַיּוֹת דָּא הַהוּא דְכְתִיב,
 (יחזקאל א) וְדַמּוֹת עַל רֵאשֵׁי הַחַיָּה רַקִּיעַ כְּעֵין הַקֶּרַח דָּא
 הַהוּא קְדַמּוֹן (נ"א ה' קדמָאָה).

לשון הקודש

שְׁמַתְגֻלוֹת הֵם לְמִטָּה תַּחַת אֵלֶּה
 הָעֲלִיּוֹנוֹת שְׁנַסְתְּרוֹת וּמוֹאֲרוֹת מִהֵן,
 וּמִתְנַהֲגִים בְּגֻלָּם.

הַחַיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת כְּלָן כְּלוֹלוֹת בְּרַקִּיעַ
 הַשְּׁמַיִם, וְעֲלֵיהֶם כְּתוּב יְהִי מְאֹרֹת בְּרַקִּיעַ
 הַשְּׁמַיִם, וְהָיוּ לְמְאֹרֹת בְּרַקִּיעַ הַשְּׁמַיִם.
 כְּלָם תִּלְוִיִּים בְּאוֹתוֹ רַקִּיעַ הַשְּׁמַיִם. הַרְקִיעַ
 שְׁעַל גַּבֵּי הַחַיּוֹת, זֶה אוֹתוֹ שְׁכַתוֹב (יחזקאל
 א) וְדַמּוֹת עַל רֵאשֵׁי הַחַיָּה רַקִּיעַ כְּעֵין
 הַקֶּרַח. זֶה אוֹתוֹ קְדַמּוֹן וְנ"א ה' הַקְדַּמּוֹן.

לְשֹׁלֵט בְּהֵם בְּגֻלָּל שְׁהֵם רְצוּא וְשׁוּב.
 חֵיוֹת שְׁמַתְגֻלוֹת הֵם שֶׁל אוֹתוֹ הָאוֹפֵן
 נִמְצָא בְּתוֹכָם, וּמִיָּהוּ זֶה? מַטְטְרוּן,
 שֶׁהוּא גְדוֹל וְנִכְבָּד מִשְׁאֵר אֵלֶּה וְנ"א
 הַבְּבֹאוֹת, וְעֲלִיּוֹן חֲמִשׁ מְאֹת פְּרָסוֹת. חֵיוֹת
 שְׁמַסְתְּרוֹת הֵן וְרִבּוּצוֹת תַּחַת שְׁתֵּי אוֹתֵי
 עֲלִיּוֹנוֹת שְׁמַתְפָּסוֹת. י"ה אוֹתֵי שׁוֹלְטוֹת
 עַל ו"ה. אֵלֶּה מְרַכְבָּה לְאֵלֶּה. וְאוֹתוֹ
 הַטְּמִיר שֶׁל כָּל הַטְּמִירִים שְׁלֹא נוֹדַע כְּלָל
 שׁוֹלֵט עַל הַכָּל וְרוֹכֵב עַל הַכָּל. הַחַיּוֹת

דְהָא מִתְמָן וְלַהֲלָאָה לִית מָאן דְיָכִיל לְאַסְתַּכְּלָא
 וְלִמְנַדַּע. מָאִי טַעְמָא מְשׁוּם דְאִיהוּ סְתִים
 בְּמַחְשָׁבָה. וּמַחְשָׁבָה דְקַדְשָׁא בְרִידָא הוּא טְמוּרָא
 סְתִימָא עֲלָאָה. מַחְשָׁבָה דְבַר נָשׁ בְּכָל עֲלָמָא (ס"א ל"א
 זכיל) לְאַתְדַּבְּקָא וְלִמְנַדַּע לָהּ. מְלִין דְתַלְיִין בְּמַחְשָׁבָה
 עֲלָאָה לִית מָאן דְיָכִיל לְאַתְדַּבְּקָא לוֹן. מַחְשָׁבָה (עֲלָאָה)
 מִמַּשׁ עַל אַחַת פְּמָה וּפְמָה. לְגוּ מִן מַחְשָׁבָה מָאן
 אִיהוּ דְעֵבִיד רַעֲיוּנֵי. דְהָא לִית סוּכְלַתְנֵוּ לְמִשְׁאֵל פֶּל
 שְׁכָן לְמְנַדַּע.

אִי"ן סו"ף לִית בֵּיה רְשׁוּמָא כָּלֵל וְלֹא תְלִיא
 שְׂאֵלְתָא בֵּיה וְלֹא רַעֲיוּנָא לְאַסְתַּכְּלוּתָא
 דְמַחְשָׁבָה כָּלֵל. מְגוּ סְתִימָא דְסְתִימָא, מִרִישׁ נְחִיתוּ
 דְאִין סוּף, נְהִיר נְהִירוּ דְקִיק וְלֹא יָדִיעַ. סְתִים בְּסְתִימוּ
 (נ"א בְרִשִׁימוּ) בְּתַדּוּדָא דְמַחְטָא. רָזָא סְתִימָא דְמַחְשָׁבָה לֹא

לשון הקודש

אחת פמה וכמה. לפנים מהמחשבה
 מיהו שעושה רעיונות? שהרי אין
 השכלה לשאל, וכל שכן לדעת.

באי"ן סו"ף אין בו רשם כלל, ושאלה
 לא תלויה בו, ולא רעיון להסתכלות
 המחשבה כלל. מתוך גסתר הגסתר,
 מראש תחתית של האין סוף, מאיר אור
 דקיק ולא ידוע, גסתר בגסתר וניא ברשם

שהרי משם והלאה אין מי שיכול
 להסתכל ולדעת. מה הפעם? משום
 שהוא גסתר במחשבה, ומחשבת
 הקדוש ברוך הוא סמירה ונגסרת
 עליונה. מחשבת בן האדם בכל העולם
 ולא יכול להתדבק ולדעת אותה. דברים
 התלויים במחשבה עליונה אין מי שיכול
 להשיג אותם. המחשבה ועליונה ממש על

יָדִיעַ עַד דְּאֵתְפֹשֶׁט נְהִירוֹ מִנִּיה. בְּאֵתֵר דְּאֵית בֵּיה
רְשִׁימוֹן דְּאֵתְוֹן בְּלָהוּ. מִתְמָן נִבְקָן.

בְּרִישׁ כְּלָא. א רִישָׁא וְסוּפָא דְכָל דְרִגּוֹן. רְשִׁימוֹ
דְּאֵתְרִשִׁים בֵּיה דְרִגּוֹן בְּלָהוּ. וְלֹא אֶקְרִי אֶלְא
אַחַד. לְאֵתְוֹאֵה דְאָף עַל גַּב דְּאֵית בֵּיה דִּיּוֹקְנִין סְגִיִּין
לֹא אֵיתוּ אֶלְא חַד. וְדֵאֵי אֵיתוּ אֶת דְּעֶלְאִין וְתַתְּאִין
תַּלְיִין בֵּיה. רֵאשִׁיתָא דְאֶלְף טְמִירוֹ דְרִזָּא דְמַחְשְׁבָה
עֶלְאָה. וְהֵהוּא אֵתְפֹשֶׁטוֹ דְהֵהוּא רְקִיעַ עֶלְאָה כְּלָא
סְתִים בְּהֵהוּא רִישָׁא. בְּגִין דְכַד נָפִיק א' מֵהֵא רְקִיעַ
בְּדִיּוֹקְנָא דְרִזָּא דְרִישָׁא דְמַחְשְׁבָה נִבְקָא. בְּהֵהוּא
אֶמְצַעִיתָא דְאֶלְף שִׁית דְרִגּוֹן כְּלִילָן בֵּיה רִזָּא דְכְּלָהוּ
חִיּוֹת טְמִירִין עֶלְאִין (ס"א דְסֻלְיָקוֹן) (ס"א דְתַלְיִין) מִגּוֹ מַחְשְׁבָה.

חַד נְהִירוֹ דְנְהִיר וְאֵתְגַנְיִו. דְהֵא נְהִירוֹ דְאֵת (ט)

לשון הקודש

אֶלְף, סֵתֵר שֶׁל סוּד הַמַּחְשְׁבָה
הַעֲלִיּוֹנָה. וְאוֹתָהּ הַתְּפִשְׁטוֹת שֶׁל אוֹתוֹ
רְקִיעַ עֲלִיּוֹן, הַכֹּל נִסְתָּר בְּאוֹתוֹ הַרֵאשׁ.
בְּגִלְל שְׁכִשְׁוִיצָאֵת א' מְרַקִיעַ הַזֶּה,
בְּדַמּוֹת שֶׁל סוּד רֵאשׁ הַמַּחְשְׁבָה יוֹצֵאֵת.
בְּאוֹתוֹ אֶמְצַע שֶׁל אֶלְף כְּלוּלִים בּוֹ שֵׁשׁ
דְרִגּוֹת, סוּד שֶׁל כָּל הַחִיּוֹת הַנִּסְתָּרוֹת
הַעֲלִיּוֹנוֹת (ס"א שְׁעוּלוֹת) וְס"א שְׁתַּלוּיּוֹת)
מִתּוֹךְ הַמַּחְשְׁבָה.
אוֹר אַחַד שְׁמַאִיר וְנִגְנָן, זֶה אוֹר שֶׁל אוֹת

כַּחַד הַמַּחַט. סוּד נִסְתָּר שֶׁל הַמַּחְשְׁבָה
לֹא יָדוּעַ, עַד שְׁמַתְפֹּשֶׁט מִמֶּנּוּ אוֹר.
בְּמָקוֹם שֵׁישׁ בּוֹ רְשׁוּמִים שֶׁל כָּל
הָאוֹתוֹת, מִשָּׁם יוֹצֵאִים.
בְּרֵאשׁ הַכֹּל. א רֵאשׁ וְסוּף שֶׁל כָּל
הַדְרִגּוֹת. הַרְשָׁם שְׁנַרְשָׁמִים בּוֹ כָּל
הַדְרִגּוֹת, וְלֹא נִקְרָא אֶלְא אַחַד. לְהֵרֵאוֹת
שְׁאָף עַל גַּב שֵׁישׁ בּוֹ דְמִיּוֹת רַבּוֹת, אֵינּוּ
אֶלְא אַחַד. וְדֵאֵי הֵיא הָאוֹת שְׁעֲלִיּוֹנִים
וְתַתְּוֹנִים תַּלוּיִים בֵּיה. רֵאשִׁית שֶׁל

דְּבִרְאֲשִׁית (ס"א ב' דְּבִרְאֲשִׁית). הוּם הַיּוֹם דְּהוּה אַבְרָהָם יְתִיב
פְּתַח הָאֵהָל דְּאִיהִי פְּתַחא מְתַתָּא לְעִילָא. וְחוּם הַיּוֹם
נְהִיר עַל הַהוּא פְּתַחא וְנַהֲרָא מִתְּמָן.

תְּנִינָא נְהִירוּ דְּאֵזִיל לְאַתְחַשְׁבָּא לְעֵת פְּנוֹת עָרְב.
רָזָא דְּעִלּוֹתָא דִּיצְחָק לְאַתְקַנָּא הַאי דְּרָגָא
דְּכְתִיב, (בראשית כד) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה לְפָנוֹת עָרְב.
אַסְתַּפְּלוֹתָא דְּעָרְב וַחֲשׂוֹכַן פְּלָחוּ לְגַבִּיּוּת. בְּהַאי פְּנוֹת
עָרְב וְאַסְתַּפְּל (נ"א אַסְתַּפְּלִין) יַעֲקֹב בְּהַהוּא מִמְּנָא דְּעֵשׂוּ.

תְּלִיתָאָה נְהִירוּ דְּכָלִּיל תְּרִין (דף כא ע"ב) אֵלִין. נְהִירוּ
דְּנְהִיר בְּאַסּוֹתָא. רָזָא דְּכְתִיב בְּיַעֲקֹב
(בראשית לב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ וְגו'. וְדָאֵי כֵד אַתְכְּלִיל
בְּהַהוּא פְּנוֹת עָרְב. מִכָּאֵן וְלַהֲלָאָה וְהוּא צוֹלַע עַל
יָרְכוּ. דָּא אִיהוּ נְצַח יִשְׂרָאֵל.

לשון הקודש

הסתכלות של ערב, וחשוכים כלם
אצלו. בפנות הערב הזה הסתכל יעקב
באותו ממנה של עשו.

שְׁלִישִׁי, אור שכולל שני אלן, אור
שְׁמַאִיר בְּרַפּוּאָה, סוד הכתוב ביעקב
(בראשית לב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ וְגו'. וְדָאֵי
בְּשׁוֹכְלָל בְּאוֹתוֹ פְּנוֹת עָרְב. מִכָּאֵן וְלַהֲלָאָה
וְהוּא צֹלַע עַל יָרְכוּ. זְהוּ נְצַח יִשְׂרָאֵל.

ט של בראשית. הם היום שהיה יושב
אברהם פתח האהל, שהוא פתח
מלמטה למעלה, והם היום מאיר על
אותו פתח ומאיר משם.

שְׁנִי, אור שהולך להיות השוק לעת
פנות ערב. הסוד של תפלת יצחק
להתקין דרגה זו, שכתוב (בראשית כד) וַיֵּצֵא
יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה לְפָנוֹת עָרְב.

עַל יִרְכוּ יִרְכוּ כְּתִיב וְלֹא יִרְכִּיּוּ, דָּא דִּרְגָא רְבִיעָאָה.
 דְּלֹא אֲתַנְבִּי בַר נָשׁ מִתַּמָּן עַד דְּאֲתָא שְׁמוּאֵל,
 וְעֵלְיָה כְּתִיב, (שמואל א טו) וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל וְגו', כְּדִין
 אֲתַקֵּן דְּהוּהּ חֲלָשָׁא מִכַּד אֲכַתְּמֵן יַעֲקֹב אָבִינוּ בְּמִמְנָא
 דְּעֵשָׂו.

וַיִּנְעַ בְּכַף יִרְכוּ כַּד אֲתָא לְגַבִּי דִּיעֲקֹב נָטַל תְּקֵפָא
 מִהֵהוּא פְּנוֹת עָרַב כְּדִינָא תְּקִיפָא. וַיַּעֲקֹב הָוָה
 אֲתַכְּלִיל בֵּיהּ וְלֹא יָכִיל לֵיהּ. וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכוֹל לוֹ
 וַיִּנְעַ בְּכַף יִרְכוּ. נָטַל תְּקֵפָא דְּדִינָא מִתַּמָּן. כְּגִין
 דְּיִרְכָּא אִיהוּ לְבַר מְנוּפָא. דִּיעֲקֹב מְנוּפָא הָוָה, וְגוּפִיהּ
 הָוָה כְּלִיל כְּרֹזָא דְּתֵרִין דְּרֵגִין כְּרֹזָא דְּאֲקָרִי אָדָם.
 כִּינּוּן דְּנָטַל תְּקֵפָא לְבַר מְנוּפָא, מִיַּד וַתִּקַּע כַּף יִרְךָ
 יַעֲקֹב.

וְלֹא אֲתַנְבִּי בַר נָשׁ מִתַּמָּן עַד דְּאֲתָא שְׁמוּאֵל. וְעַל

לשון הקודש

הָיָה נִכְלָל בּוֹ וְלֹא יָכֵל לוֹ. וַיֵּרָא כִּי לֹא
 יָכֵל לוֹ וַיִּנְעַ בְּכַף יִרְכוּ. לָקַח תְּקֵפָא הַדִּין
 מִשָּׁם, בְּגִלְלַל שְׂיִרְךָ הוּא מִחוּץ לְגוּפָא.
 שִׁיעֲקֹב הָיָה גוּף, וְגוּפוֹ הָיָה כְּלִיל בְּסוּד
 שְׁלֵשׁ שְׁתֵּי דְּרֵגוֹת בְּסוּד שְׁנֵיכְרָא אָדָם. כִּינּוּן
 שְׁלָקַח תְּקֵפָא מִחוּץ לְגוּפָא, מִיַּד – וַתִּקַּע כַּף
 יִרְךָ יַעֲקֹב.

וְלֹא הִתְנַבֵּא אִישׁ מִשָּׁם עַד שְׁפָא

עַל יִרְכוּ, יִרְכוּ כְּתוּב וְלֹא יִרְכִּיּוּ, זֶה
 דְּרֵגָה רְבִיעִית, שְׁפָא הִתְנַבֵּא אִישׁ מִשָּׁם
 עַד שְׁפָא שְׁמוּאֵל, וְעֵלְיוֹ כְּתוּב (שמואל א-טו)
 וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל וְגו'. אִזְּ נִתְקַן שְׁהָיָה
 חֲלָשׁ בְּשִׁתְּמֵן יַעֲקֹב אָבִינוּ עִם הַמְּמַנָּה
 שֶׁל עֵשָׂו.

וַיִּנְעַ בְּכַף יִרְכוּ. כְּשָׁפָא אַעֲלֵ יַעֲקֹב, לָקַח
 כַּח מְאוֹתוֹ פְּנוֹת עָרַב כְּדִין הַקְּשָׁה. וַיַּעֲקֹב

דָּא נַצַּח יִשְׂרָאֵל כְּתִיב בֵּיהּ פִּי לֹא אָדָם הוּא. יְהוֹשֻׁעַ
 אֲתֵיבִי מֵהוֹדוֹ שֶׁל מֹשֶׁה דְּכָתִיב (במדבר כז) וְנָתַתְּ מֵהוֹדֶךָ
 עָלָיו. הוֹד. וְדָא דְרָגָא חֲמִישִׁיתָּהּ. נַצַּח יִרְכָּא שְׂמָא לֹא
 דִּיעֲקֹב. וּבְגִין כֶּךָ אַתָּא דוֹד וְכֻלִּיל לִיהּ בְּיַמֵּינָא
 דְּכָתִיב, (תהלים יו) נְעִימוֹת בְּיַמֵּינֶךָ נַצַּח. יַמֵּינֶךָ לֹא כְּתִיב
 אֱלֹא בְּיַמֵּינֶךָ. מָאִי טַעְמָא אֲתַחְלֵשׁ יִרְכָּא דִּיעֲקֹב, בְּגִין
 דְּאֲתַקְרַב בֵּיהּ סָטֵר מְסֻאָבָא וְנָקִיט תְּקִפָּא מֵינִיה
 וְאֲתַעֲכַב עַד שְׂמוּאֵל, וְעַל דָּא אַתָּא לְאֲדַפְרָא דְדָא
 אִיהוּ יִרְכָּא דִּישְׂרָאֵל דְּכָתִיב וְגַם נַצַּח יִשְׂרָאֵל. וְעַל
 דָּא פֶּל מִלּוּי הוּוּ בְּדִינָא בְּשִׁירוֹתָא וּבְסוּפָא.

וְתוֹ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּלִיל לִיהּ לְבַתָּר בְּהוֹד.
 אִימְתִי לְבַתָּר דְּמִשַׁח מַלְכִין. וְעַל דָּא שְׂקִיל
 אִיהוּ כְּמִשַׁח וְאֲחֵרִין. מַה מֹשֶׁה וְאֲחֵרִין בְּתֵרִין סָטֵרִין

לשון הקודש

בְּגִלְגַל שֶׁהִתְקַרַּב אֵלָיו צַד הַטְּמֵאָה וְלָקַח
 מִמֶּנּוּ כֶּתֶף, וְהִתְעַכַּב עַד שְׂמוּאֵל. וְעַל זֶה
 בָּא לְהוֹכִיר שְׂדֵהוּ יִרְךָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 שְׂכֵתוֹב וְגַם נַצַּח יִשְׂרָאֵל. וְעַל זֶה כָּל
 דְּבָרָיו הֵיוּ בְּדִין בְּרֵאשִׁית וּלְבָסוּף.

וְעוֹד, שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּלֵל אוֹתוֹ
 אַחַר כֶּךָ בְּהוֹד, מָתִי? לְאַחַר שֶׁמִּשַׁח
 מַלְכִים. וְעַל זֶה הוּא שְׂקִיל כְּמִשַׁח וְאֲחֵרִין.

שְׂמוּאֵל, וְעַל זֶה נַצַּח יִשְׂרָאֵל כְּתוּב בּוֹ, פִּי
 לֹא אָדָם הוּא. יְהוֹשֻׁעַ נִתְּנָבֵא מֵהוֹדוֹ שֶׁל
 מֹשֶׁה, שְׂכֵתוֹב (במדבר כז) וְנָתַתְּ מֵהוֹדֶךָ עָלָיו.
 הוֹד. וְזוֹ דְרָגָה חֲמִישִׁיתָּהּ. נַצַּח – יִרְךָ
 שְׂמָאֵל שֶׁל יַעֲקֹב. וְלָכֵן בָּא דוֹד וְכֻלִּיל
 אוֹתוֹ בְּיַמֵּין, שְׂכֵתוֹב (תהלים טו) נְעִימוֹת
 בְּיַמֵּינֶךָ נַצַּח. יַמֵּינֶךָ לֹא כְּתוּב אֱלֹא
 בְּיַמֵּינֶךָ. מַה הַטַּעַם נִחְלָשָׁה יִרְךָ יַעֲקֹב?